

საქმე # 820100118002595309

საქმე №1/ბ-815-2018წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

18 იანვარი, 2019 წელი

ქ.ქუთაისი

**ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა**

პალატის მოსამართლე ვერა დოლიძემ

ზეპირი მოსმენის გარეშე, ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ა---- მ-----ს სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე (გამოძიების №1-----2) **გ----- ა-----ის მიმართ** (პირადი №6-----), საქართველოს მოქალაქის, დაბადებული 1-----, საშუალო განათლების მქონის, დაოჯახებულის, ნასამართლობის არმქონის, მცხოვრების ქ-----, დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ორი ეპიზოდი) და 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი:

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 13 ნოემბრის განაჩენით:

გ----- ა-----ე ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის

პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობითად.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობითად.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობითად.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, თანაბარი სასჯელებიდან ერთმა სასჯელმა შთანთქა მეორე და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, გ----- ა-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობითად და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 01 (ერთი) წელი.

მსჯავრდებულ გ----- ა-----ეს სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2018 წლის 15 ივლისიდან 2018 წლის 18 ივლისის ჩათვლით.

გ----- ა-----ის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმდა და გირაოს სახით გადახდილი თანხა – 5000 ლარი, განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში უნდა დაუბრუნდეს გირაოს შემტანს, ე--- ა-----ეს.

განაჩენის მიხედვით, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ გ----- ა-----ემ ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი (ორი ეპიზოდი) და სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, რაც

გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის მაისის თვეში, ქ.ბათუმში, გ-----
-----, საცხოვრებელ სახლში ყოფნისას, ნასვამ მდგომარეობაში მყოფმა გ----
-- ა-----ემ, თავის მეუღლეს _ ნ----- ა-----ეს მიაყენა დაზიანებები. ძალადობის
შედეგად ნ----- ა-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 14 ივლისს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ქ.ბათუმში, გ-----
-----, საცხოვრებელ სახლში ყოფნისას, ნასვამ
მდგომარეობაში მყოფმა გ----- ა-----ემ, თავის მეუღლეს _ ნ----- ა-----ეს
მუცელში ჩაარტყა ფეხი, რა დროსაც ნ----- ა-----ე დაეცა ძირს და სხეულის
სხვადასხვა ადგილას მიაღგა დაზიანებები. ძალადობის შედეგად ნ----- ა-----
ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 14 ივლისს, დაახლოებით 22:00 საათზე, ქ.ბათუმში, გ-----
-----, საცხოვრებელ სახლში ყოფნისას, ნასვამ
მდგომარეობაში მყოფმა გ----- ა-----ემ, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე
წარმოქმნილი კონფლიქტისას, ნ----- შ-----ს ფეხი დაარტყა მარცხენა
ფერდის არეში. ძალადობის შედეგად ნ----- შ-----მა განიცადა ფიზიკური
ტკივილი.

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 13 ნოემბრის
განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ხელვაჩაურის რაიონული
პროკურატურის პროკურორმა ა---- მ-----მ, რომელმაც ითხოვა
გასაჩივრებულ განაჩენში მსჯავრდებულის საუარესო ცვლილების შეტანა და
მისთვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლის
საწყისით გათვალისწინებული ყველაზე მკაცრი სასჯელის დანიშვნა
თავისუფლების აღკვეთის სახით, შემდეგ გარემოებებზე მითითებით:
მსჯავრდებულ გ----- ა-----ის მიერ მოვალეობათა დარღვევის ხასიათის,
ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, ქმედების
განხორციელების სახის, ხერხის და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის,
დამნაშავის ცხოვრების გათვალისწინებით, მის მიმართ დანიშნული
პირობითი მსჯავრი 1 (ერთი) წლის ვადით, არ არის პროპორციული და
ადეკვატური მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის ფაქტობრივი გარემოებების,
რის გამოც ვერ შეამცირებს მსჯავრდებულის მხრიდან ახალი დანაშაულის
ჩადენის რისკს და ვერ უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზნების შესრულებას.
შესაბამისად, გ----- ა-----ის მიმართ გამოყენებული პირობითი მსჯავრი უნდა
შეიცვალოს თავისუფლების აღკვეთით.

მსჯავრდებულ გ----- ა-----ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა შ-----
ჯ-----ემ წარმოდგენილი შესაგებლით ითხოვა პროკურორის სააპელაციო
საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა და გასაჩივრებული განაჩენის

უცვლელად დატოვება.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილის შესაბამისად, ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა სააპელაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საჩივრის საფუძვლიანობა და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახელმწიფო ბრალმდებლის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ საქმეში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებებით, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, კერძოდ: დაზარალებულების _ ნ----- ა-----ის და ნ---- შ-----ის გამოკითხვის ოქმებით, მოწმეების _ ს----- ა-----ის, მ----- ა-----ის, ი----- ა-----ის და ი--- ა-----ის გამოკითხვის ოქმებით, სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით და საქმის სხვა მასალებით გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება გ----- ა-----ის მიერ მისთვის ბრალად შერაცხული დანაშაულების ჩადენა, რასაც სადავოდ არც მხარეები ხდია.

რაც შეეხება აპელანტის უშუალო მოთხოვნას გ----- ა-----ისათვის პირობითი მსჯავრის ნაცვლად, თავისუფლების აღკვეთის სახით მკაცრი რეალური სასჯელის დანიშვნის შესახებ, სააპელაციო პალატა მას არ იზიარებს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი კერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და

დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით – მის მისწრაფებას, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

სააპელაციო პალატა მიუთითებს, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, რომლის გაუთვალისწინებლადაც შეუძლებელია სასჯელის სამართლიანობაზე საუბარი, სასამართლომ ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ინდივიდუალურად უნდა შეაფასოს მსჯავრდებულის პიროვნება და საქმის გარემოებები, ასევე ის, თუ კონკრეტული სახისა და ზომის სასჯელის შერჩევა რამდენად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას.

მოცემულ შემთხვევაში სააპელაციო პალატა მსჯავრდებულ გ----- ა----- ის სასარგებლოდ მხედველობაში იღებს იმ გარემოებებს, რომ მან აღიარა და გულწრფელად მოინანია ჩადენილი ქმედება, მისთვის ბრალად შერაცხული დანაშაულები მიეკუთვნება ნაკლებად მძიმე დანაშაულთა კატეგორიას, იგი წარსულში ნასამართლევ არ არის და პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი არც სხვა რაიმე გარემოება გააჩნია და ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, მოცემული საქმის გარემოებებიდან გამომდინარე, მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული განაჩენით გ----- ა-----ისათვის დანიშნული სასჯელი წარმოადგენს სამართლიან სასჯელს, რომელიც სრულად შეესაბამება როგორც მსჯავრდებულის პიროვნებას, ისე მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. აქვე პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაული (რასაც მოცემულ შემთხვევაში ჰქონდა ადგილი) და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევ არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. ამდენად, მოცემულ შემთხვევაში საქმის განმხილველი სასამართლო უფლებამოსილი იყო მსჯავრდებულ გ----- ა-----ის მიმართ გამოეყენებინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლი და მისთვის დანიშნული სასჯელი ჩაეთვალა პირობითად, სათანადო გამოსაცდელი ვადის დაწესებით, რაც მსჯავრდებულის პიროვნებისა და მის მიერ ჩადენილი ქმედების

გათვალისწინებით, საკსებით უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნების მიღწევას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 13 ნოემბრის განაჩენი გ----- ა-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად, ხოლო ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ა---- მ-----ს სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ა---- მ-----ს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

2. ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 13 ნოემბრის განაჩენი გ----- ა-----ის მიმართ დარჩეს უცვლელად.

3. გ----- ა-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ორი ეპიზოდი) და 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის მაისის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალოს პირობითად.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 14 ივლისის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალოს პირობითად.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის საფუძველზე, ჩაეთვალოს პირობითად.

4.საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, თანაბარი სასჯელებიდან ერთმა სასჯელმა შთანთქმოს მეორე და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, გ----- ა-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე_64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩაეთვალოს პირობითად 01 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

5.მსჯავრდებულ გ----- ა-----ეს სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო _ 2018 წლის 15 ივლისიდან 2018 წლის 18 ივლისის ჩათვლით.

6.გ----- ა-----ის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება _ გირაო გაუქმებულია. შესაბამისად, გირაოს შემტანს _ ე----- ა-----ეს, განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს მის მიერ გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა 5000 ლარის ოდენობით.

7.პირობით მსჯავრდებულ გ----- ა-----ის ყოფაქცევის კონტროლისა და მისი დახმარების განხორციელება დაევალოს შესაბამის პრობაციის ბიუროს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

8.განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიიქცევა სასამართლოს მიერ მისი გამოტანისთანავე.

9.განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ.თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ.N32), მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

/ვ.დოლიძე/